

debatt

Slår du min Ulateig ...

Jeg ser at Tore Pryser – en professor i Lillehammer – av en eller annen grunn anvender meg som ingress i en Dagblad-kronikk der jeg knapt hører hjemme:

«I Dagbladet 12.12. blander Jon-Hjalmar Smith seg inn i debatten i kjølvannet av

okkupasjonslitteratur

I en kronikk her i Dagbladet tok professor i historie, Tore Pryser mer allment opp spørsmålet om feil i okkupasjonslitteraturen. Han påviste at dette ikke bare er tilfelle i Egil Ulateigs bok, men at det også finnes mange feil hos en kritikkerrøst forfatter som Kristian Ottosen. Pryser kom også inn på hvordan dette hadde å gjøre med kilder og ulik tilgang til kilder å gjøre. Jon-Hjalmar Smith reagerer her på kronikken.

Egil Ulateigs bok om likvidasjoner under okkupasjonen, og gir et kraftig spark til historikeren Hans Fredrik Dahl som har vært bokas konsulent. Samtidig roser han Kristian Ottosens nyutgitte bok «Ingen nåde» for soliditet og seriøsitet. Denne boka har Smith selv anmeldt.»

Det er all grunn til å gi Ottosen honnør, men også i hans bøker er det feil som velvillige anmeldere overser, fortsetter

Pryser. Velvillige anmeldere?

■ ■ Det må vel være meg, siden professoren ikke nevner noen annen anmelder. Resten av kronikken bruker han til å påvise feil han mener å ha funnet i en bok jeg ikke har anmeldt – en litt tendensiøs sammenblanding, kanskje. Men budskapet fra Lillehammer skulle være klart: Slår du min Ulateig (og/eller Dahl), slår jeg din Ottosen.

■ ■ Kraftig spark? I Dagbladet kunne den faste kulturkommentator Dahl «inestå» for den «faglige kvalitet» i David Irvings Goebbels-biografi som «ble trukket tilbake etter press fra jødiske lobbygrupper». Et motbydelig makkverk, skrev Der Spiegel. I Berliner Zeitung overså Daniela Pogade ikke Irvings påstander om at Hitler ikke delte Goebbels' antisemittisme og at Auschwitz snarere var «en arbeidsleir med høy dødelighet enn en utryddelsesleir».

■ ■ For i årevis har denne «fremste kildekritiker innen nazismens historie i dag» (Dahl i Dagbladet) hatt størst suksess blant tyske nynazister med sin kildekritiske tese om at det aldri fantes gasskamre i Auschwitz. Hvordan kan Leo Eitinger og alle andre overlevende ha misforstått så totalt hva nazistene drev med der?

■ ■ «Jeg mener at dette er en sak for psykiatere. Det finnes mange tilfeller av massehysteri,» forklarte Irving i et intervju i tidsskriftet CODE. Selv er han gjerne beredt til å begi seg inn i de såkalte gasskamre i den såkalte utryddelsesleiren og utsette seg for den såkalte Zyklon B.

■ ■ Og i det såkalte kjølvann, professor Pryser: Feil kan alle begå, men det finnes kvalitative forskjeller. Hvilke historikere skal nye generasjoner sette sin lit til når de siste øyenvitner er borte? En Ottosen – eller en Ulateig, en Dahl og en Irving?

Jon-Hjalmar Smith